

OZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Obr.

Nr. 7

KATOWICE, dnia 6. kwietnia 1926.

Rok V.

Treść: 10. Rozporządzenie policyjne Wojewody Śląskiego z dnia 16. III. 1926 r., uzupełniające rozporządzenie policyjne z 23. stycznia 1925 r. w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni i amunicji (Dz. U. Śl. Nr. 2, poz. 4.).
11. Ustawa z dnia 29. marca 1926 roku w sprawie gwarancji dla katolickiego zarządu kościelnego parafii Wielkie Piekary na pożyczkę z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Król. Hucie.

10.

Rozporządzenie policyjne

Wojewody Śląskiego

z dnia 16. marca 1926 roku

uzupełniające rozporządzenie policyjne z 23. stycznia 1925 r. w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni i amunicji (Dz. U. Śl. Nr. 2, poz. 4.).

Na podstawie § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30. VII. 1883, oraz §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z 11. III. 1850 r., postanawiam za zgodą Rady Wojewódzkiej co następuje:

§ 1.

§ 3 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 23. I. 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 2, poz. 4) otrzymuje brzmienie następujące:

„Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju, wraz z należącą doń amunicją, sztylety, długie noże myśliwskie, laski skórzane i inne z wkładką metalową oraz laski z rekojeścią metalową w kształcie toporka wolno sprzedawać i pozbywać tylko osobom, które wykażą się oprócz karty na broń, upoważniającej do noszenia broni, także zezwoleniem na zakup danej ilości i danego rodzaju broni, wystawionem na nazwisko kupującego, o ile zaś chodzi o broń myśliwską, za okazaniem przez kupującego oprócz karty myśliwskiej, upoważniającej do noszenia broni myśliwskiej, także zezwolenia na zakup danej ilości i rodzaju broni.

Zezwolenie to winno być przez sprzedawcę ściągnięte od kupującego i przechowywane.

Przemysłowcy, uprawnieni do sprzedaży broni i amunicji (§ 1.), są obowiązani prowadzić w swoim lokalu sprzedaży książkę, do której winni zapisywać pod liczbą bieżącą w każdym poszczególnym wypadku:

1) datę sprzedaży, 2) rodzaj i ilość sprzedanej broni, oraz amunicji, 3) imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania kupującego, 4) liczbę i datę karty na broń, względnie karty myśliwskiej, oraz władzę, która dokumenty te wystawiła. Ściągnięte przez sprzedawcę zezwolenia na zakup broni winny znajdować się w

książce jako załączniki. Książka winna mieć trwałą oprawę i zawierać strony numerowane liczbami bieżącymi. Przed użyciem należy książkę tę zaopatrzyć w pieczęć urzędową miejscowej władzy policyjnej, która równocześnie potwierdza ilość stron.

W książce tej nie wolno nic wycierać, wszelkie zapiski muszą być czytelne: nie wolno jej również niszczyć całkowicie lub częściowo bez zezwolenia miejscowej władzy policyjnej. Na żądanie władzy policyjnej należy książkę przedłożyć każdego czasu wspomnianej władzy do wglądu. Miejscowa władza policyjna jest uprawniona ściągnąć przechowywane przez sprzedawcę zezwolenia na zakup broni.

§ 5. rozporządzenia ma brzmienie:

Zezwolenie na zakup broni może być wystawione tylko tym osobom, które wykażą istotną potrzebę noszenia broni. Zezwolenie to traci ważność po upływie jednego miesiąca od dnia wystawienia. Władzani powołanymi do wystawiania kart na broń, oraz zezwoleń na zakup broni są miejscowe władze policyjne (Ortspolizeibehörde), w których obrębie petent posiada stałe miejsce zamieszkania. Wyjątkowo może miejscowa władza policyjna, w której obrębie petent czasowo przebywa, wystawić kartę na broń, winna jednak bezzwłocznie zawiadomić o tem władzę policyjną właściwą do wystawiania karty na broń ze względu na miejsce stałego zamieszkania petenta. Karty na broń należy wystawiać na czas najwyżej jednego roku, z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania osobom, które ukończyły 18 rok życia, zachowują się pod każdym względem bez zarzutu i które wykażą istotną potrzebę noszenia broni, o ile władza powołana do wystawiania karty na broń uzna potrzebę noszenia broni za dostatecznie udowodnioną.

Za wystawienie karty na broń uiszcza się opłatę w kwocie 20 zł, zaś za przedłużenie ważności karty na broń opłatę w kwocie 10 złotych.

Zezwolenie na zakup broni wystawia się bezpłatnie. Karta na broń traci ważność, jeżeli jej posiadacz przeniesie się na stały pobyt do miejscowości, położonych poza obrębem górnośląskiej części Województwa.

§ 7. ma brzmieć:

Odstępowanie karty na broń, oraz zezwolenie na zakup broni drugiej osobie, jest wzbronione.

§ 9. w ustępie pierwszym i drugim prostuje się następująco:

„Przepisy § 4 zdanie 2 do § 7 włącznie“.

§ 2.

Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia ulegną karze, przewidzianej w § 8 rozporządzenia Wojewody z dnia 23. I. 1925 r. Dz. U. Śl. Nr. 2.

§ 3.

Rozporządzenie to obowiązuje na górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Za Wojewodę Śląskiego:

(—) Żurawski.

11.**Ustawa**

z dnia 29. marca 1926 roku

w sprawie gwarancji dla katolickiego zarządu kościelnego parafji Wielkie Piekary na pożyczkę z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Królewskiej Hucie.

Art. 1.

Sejm Śląski upoważnia Wojewodę Śląskiego do zagwarantowania imieniem Skarbu Śląskiego dla ka-

tolickiej parafji Wielkie Piekary pożyczki z funduszków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Królewskiej Hucie w wysokości 250.000 złotych wartości czystego złota w dniu udzielenia pożyczki.

Art. 2.

Pożyczka powyższa zabezpieczoną będzie zapisem hipotecznym dla wierzyciela, względnie Skarbu Śląskiego, dającego gwarancję.

Art. 3.

Gwarancja trwać będzie lat 5 od czasu udzielenia pożyczki. Gdyby pożyczka w przeciągu tych 5 lat spłaconą nie została, natenczas gwarancja przedłuży się automatycznie na dalsze 2 lata.

Art. 4.

Wykonanie ustawy powierza się p. Wojewodzie.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.